

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/138/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122461473
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122461473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu Mgr. Miriam Kamenskej a JUDr. Martiny Holecovej v právnej veci žalobcu MOODIS TT, s. r. o., so sídlom Dedinská 88, 917 05 Trnava, IČO: 44 043 503, zast. JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava, IČO: 47 232 757 proti žalovanému TBAU, s. r. o., so sídlom Kragujevská 1, 010 01 Žilina, IČO: 52 429 822, zast. Advokátska kancelária JUDr. Macaláková & partners s.r.o., so sídlom J. Milca 11, 010 01 Žilina, IČO: 50 925 288 o zaplatenie 5.320,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/7/2023-111 zo dňa 11. apríla 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/7/2023-111 zo dňa 11. apríla 2023 v druhej a štvrtej výrokovej vete **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v prvej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 5.320,- Eur. V druhej výrokovej vete zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.710,-Eur od 20.04.2022 do 10.03.2023 a zo sumy 1.610,- Eur od 01.05.2022 do 10.03.2023 a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, všetko do 3 dní od jeho právoplatnosti. V tretej výrokovej vete vo zvyšnej časti žalobu zamietol. V štvrtej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 03.11.2022 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 5.320,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.710,- Eur od 16.04.2022 do zaplatenia a zo sumy 1.610,- Eur od 01.05.2022 do zaplatenia a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že medzi stranami sporu boli uzavreté dve Zmluvy o dielo č. 27/2021 dňa 16.09.2021 (ďalej aj „ZOD 1“) a č. 34/2022 dňa 11.01.2022 (ďalej aj „ZOD 2“). Predmetom obidvoch zmlúv bol rovnaký záväzok žalobcu ako zhotoviteľa na vykonanie prác za dohodnutú cenu 20,- Eur za hodinu práce, avšak s iným časom plnenia, keď podľa prvej zmluvy došlo k dohode o vykonaní prác do 31.12.2021 a podľa druhej došlo k dohode o vykonaní prác do 31.12.2022. Predmetom žaloby je neuhradenie dvoch faktúr týkajúcich sa druhej Zmluvy o dielo, a to faktúry č. 2022/04/002 splatnej dňa 15.04.2022 na sumu 3.710,- Eur a faktúry č. 2022/04/019 splatnej dňa 30.04.2022 na sumu 1.610,- Eur. K tvrdeniu žalovaného, že neboli dodržané zmluvné podmienky pri doručovaní faktúry č. 2022/04/002 na sumu 3.710,- Eur, ktorá nebola v zmysle čl. V. bod 3 ZOD 2 doručená osobne alebo poštou, ale len mailom, žalobca uvádzal, že pracovník žalovaného potvrdil prijatie tejto faktúry emailom. Podľa žalobcu

sa jednalo o bežnú prax medzi stranami sporu, keď faktúry boli žalovanému doručované emailom a následne boli aj uhrádzané. Konkrétne z druhej Zmluvy o dielo (ZoD 2) predchádzajúce dve faktúry č. 2022/02/002 na sumu 5.190,- Eur ako aj č. 2022/03/001 na sumu 2.590,-Eur boli uhradené. Žalobca namietal tvrdenia žalovaného, že žalobca nevykonával dohodnuté dielo riadne a včas a bolo vadné, pretože žalovaný nevytykal žiadne nedostatky a nároky z vád neuplatnil. K ďalšiemu tvrdeniu žalovaného o neuhradení sumy 1.610,- Eur podľa faktúry č. 2022/04/019 z dôvodu, že podľa žalovaného investor dielo neprevzal, a teda v zmysle čl. VII. bod 5 ZoD 2 si uplatnil žalovaný zádržné vo výške 10 % z celkovej fakturovanej sumy 17.333,- Eur, t.j. vo výške 1.733,- Eur žalobca uviedol, že investor na žiadosť žalobcu potvrdil prevzatie prác od žalovaného aj ich úhradu, keď potvrdil, že práce boli zrealizované podľa plánu a žalovaný prijal platby už za august 2022. Predmetom sporu sú pritom práce vykonané od 07.03.2022 do 14.04.2022. Žalobca poukazoval vo vzťahu k zádržnému na to, že toto mohlo vzniknúť vo výške 10 % z fakturovanej sumy a nie z celej sumy súčtu vystavených faktúr. Žalobca teda tvrdil, že práce vykonal riadne, včas a bez vád. Investor žalovanému práce vykonané v uvedenom období uhradil a bežnou obchodnou praxou medzi stranami sporu bolo doručovanie faktúr emailom, ktoré žalovaný na základe ich doručenia mailom aj uhrádzal.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný namietal nárok žalobcu a poukazoval v odpore na to, že žalobca nevykonával práce riadne a včas, a preto mu neboli vyplatené posledné dve faktúry. Namietal aj rozsah vykonaných prác podľa uvedených faktúr, ktoré sú predmetom konania. Tieto mali byť vykonané vadne, v dôsledku čoho hlavný investor dielo ku dňu podania odporu neprevzal. Uviedol, že v zmysle čl. VII. bod 5 ZoD 2 mal žalovaný právo zadržať 10 % z fakturovanej sumy práce po dobu, kým nie sú stavebné práce schválené a prevzaté investorom. Poukazoval na priebeh uzatvárania obidvoch zmlúv, pričom podľa zmluvy č. 27/2021 zo dňa 16.09.2021 sa dohodnuté práce mali realizovať do konca roku 2021, avšak v záujme pokračovania vo vykonávaných prácach aj po tomto termíne, bola uzavretá nová zmluva č. 34/2022 z 11.01.2022 (ZoD 2) s termínom plnenia do 31.12.2022. Žalovaný poukazoval na sedem vystavených faktúr na základe uzavretých zmlúv v celkovej sume 17.330,- Eur, z ktorých prvých šesť bolo uhradených a siedma v poradí č. 2022/04/019 splatná dňa 30.04.2022 na 1.610,- Eur uhradená nebola, vzhľadom na uplatnenie zádržného podľa čl. VII. bod 5 ZoD 2 v sume 1.733,- Eur z celkovej sumy vystavených faktúr. Právo na zádržné má pritom žalovaný až do riadneho prevzatia hlavným investorom čo ku dňu podania odporu nenastalo. Poukazoval aj na znenie čl. V. bod 3 ZoD 2, v ktorom bola dohodnutá splatnosť faktúr do 15 dní od doručenia originálu faktúry osobne alebo poštou, pričom faktúra č. 2022/04/002 splatná dňa 15.04.2022 nebola žalovanému podľa dohodnutých podmienok riadne doručená. Žalobca jej riadne doručenie nepreukázal a preto nemohla začať plynúť ani jej splatnosť.

4. V priebehu konania žalobca vzal svoju žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 5.320,- Eur vzhľadom k tomu, že žalovaný uhradil túto sumu žalobcovi dňa 10.03.2023. Žalovaný však aj naďalej trval na svojich výhradách a poukazoval na to, že žaloba bola podaná predčasne, pretože ku dňu podania žaloby faktúra na 1.610,- Eur nemohla byť úspešne uplatnená, keďže bolo voči nej uplatnené zádržné. Pri faktúre na 3.710,- Eur táto pred podaním žaloby riadne doručená nebola, riadne bola doručená žalovanému až dňa 23.02.2023 na jeho výzvu zo dňa 21.02.2023. V čase podania žaloby teda nebola táto faktúra splatná. Pokiaľ žalobca v priebehu konania tvrdil o bežnej praxi doručovania faktúr emailom a ich úhradách zo strany žalovaného, k tomuto sa žalovaný vyjadril tak, že pokiaľ faktúra č. 2022/04/022 na 3.710,- Eur bola doručená žalovanému emailom a zamestnanec žalovaného potvrdil jej prijatie, to neznamena, že bola doručená riadne a začala plynúť lehota jej splatnosti. Zotrvával na výhradách, že nebol dodržaný spôsob fakturácie podľa Zmluvy o dielo. Ak aj žalovaný v minulosti uhrádzal žalobcovi emailom doručené faktúry, zamestnanec žalovaného postupoval v rozpore s pokynmi žalovaného ako zamestnávateľa, v dôsledku čoho boli voči nemu vyvozené pracovno-právne dôsledky. Keďže však faktúra nebola žalovanému doručená riadne podľa Zmluvy o dielo, nemohlo dôjsť ani k omeškaniu s jej úhradou.

5. Žalovaný poukazoval aj na znenie čl. V. bod 4 ZoD 2, podľa ktorého mohol žalobca odosielať faktúru aj prostredníctvom emailu na adresu žalovaného ako objednávateľa -A.@XX.XX.XXXX.XX.XX.XXXX.<mailto:a@b.c>, avšak následne bol ďalej povinný doručiť originál faktúry objednávateľovi osobne alebo poštou. Žalovaný poukazoval aj na to, že s jeho investorom, na ktorého prevzatie prác je viazané zádržné, mal zaužívanú takú prax, že keď investor po obhliadke zistil, že dielo nemá žiadne vady, uhradil zostávajúcu fakturovanú sumu, pričom investor žalovanému uhradil celú fakturovanú sumu za vyhotovenie diela až dňa 21.12.2022.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že po čiastočnom späťvzati o zaplatení istiny 5.320,- Eur pred začatím pojednávania vo veci okresný súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

7. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že po vykonanom dokazovaní mal okresný súd preukázané uzavretie Zmluvy o dielo č. 34/2022 medzi stranami sporu ku dňu 11.01.2022, na základe ktorej vznikol medzi stranami sporu obchodno-právny vzťah. Uviedol, že predmetom konania bol nárok na zaplatenie sumy 5.320,- Eur z vyššie uvedených dvoch faktúr a dospel k záveru, že realizácia zmluvného plnenia v rozsahu podľa faktúry č. 2022/04/002 a č. 2022/04/019, ako ani výška fakturovanej sumy neboli žalovaným účinne popreté. Pokiaľ pôvodne v odpore žalovaný voči nároku z týchto dvoch faktúr namietal, že dielo nebolo riadne a včas vykonané, že malo vady a že ich investor neprevzal z dôvodu vád, okresný súd dospel k záveru, že sa jednalo o nepreukázané tvrdenia vo všeobecnej rovine. Žalovaný tiež nepreukázal a ani to netvrdil, že by voči predmetnému zmluvnému plneniu notifikoval konkrétne vady voči žalobcovi, resp. že by takéto vady diela realizované žalobcom vytykal investor žalovanému. Okresný súd mal za nespornú aj úhradu žalovanej sumy 5.320,- Eur ku dňu 10.03.2023 a vzhľadom na späťvzatie v tejto časti konanie zastavil. Po takomto čiastočnom späťvzati preto predmetom posudzovania nároku žalobcu bolo, či a v akom rozsahu vznikol žalobcovi nárok na príslušenstvo z istiny 5.320,- Eur, t. j. na úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedených faktúr, t. j. zo sumy 3.710,- Eur od 16.04.2022 do 10.03.2023 a zo sumy 1.610,- Eur od 01.05.2022 do 10.03.2023, vrátane nároku na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Podľa okresného súdu sporné ostalo kedy a či sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku. Poukázal na právnu úpravu času plnenia peňažného záväzku podľa § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka (ObZ), na § 547 ods. 1 ObZ a s prihliadnutím na tieto ustanovenia a prostriedky procesného útoku a obrany posudzoval obsah zmluvných dojednaní po zohľadnení ust. § 151 CSP, pričom citoval znenie čl. V. ods. 2, 3, 4 ZoD 2.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd sa venoval samostatne procesnej obrane žalovaného ku každej z uplatnených faktúr zvlášť.

9. Vo vzťahu ku faktúre č. 2022/04/019 s dátumom splatnosti 30.04.2022 na sumu 1.610,- Eur okresný súd zdôraznil, že doručenie tejto faktúry podľa dohodnutých zmluvných podmienok žalovaný nenamietal. Namietal však, že v čase podania žaloby dielo nebolo prevzaté hlavným investorom a preto si uplatnil v zmysle čl. VII. bod. 5 ZoD 2 zádržné 10 % z celkovo fakturovanej sumy dovtedy vyúčtovanej žalobcom, t. j. zo sumy 17.330,- Eur, z ktorej 10 % predstavuje sumu 1.733,- Eur. Zádržné teda bolo vyúčtované zo všetkých faktúr vyúčtovaných žalobcom, t. j. vrátane tých, ktoré boli vystavené na základe ZoD 1, ako aj na základe ZoD2. Žalovaný celkovo poukázal na sedem faktúr vystavených z týchto dvoch zmlúv v hodnote 17.330,- Eur. Prvých šesť faktúr bolo uhradených a práve uvedená faktúra č. 2022/04/019 splatná dňa 30.04.2022 na sumu 1.610,- Eur uhradená nebola. Okresný súd uviedol, že v súhrne týchto siedmych faktúr uvedených žalovaným sa nenachádzala faktúra č. 2022/04/002 na 3.710,- Eur. S uvedenou obranou žalovaného o uplatnení zádržného sa okresný súd nestotožnil. Poukázal na to, že v prípade ZoD 1 a ZoD 2 sa jedná o dve samostatné zmluvy, t. j. samostatné záväzkovo právne vzťahy, hoci s totožným predmetom plnenia, avšak s odlišným termínom plnenia. Dospel preto k záveru, že faktúry vystavené žalobcom podľa zmluvy zo dňa 16.09.2021 č. 272021 nemôžu byť podkladom pre postup žalovaného v zmysle čl. VII. ods. 5 zmluvy o dielo č. 34/2022 zo dňa 11.01.2022 na uplatnenie 10 % zádržného z fakturovanej sumy.

10. Dospel k záveru, že žalovaným uplatnená procesná obrana na základe ktorej uplatnil zádržné právo podľa čl. VII. bod 5 ZoD 2 vo výške 10 % z fakturovanej sumy z obidvoch zmlúv je irelevantná. Vo väzbe na mesačnú fakturáciu dohodnutú v čl. V. bod 2 ZoD 2 zádržné vo výške 10 % podľa čl. VII. ods. 5 ZoD 2 bol žalovaný oprávnený uplatniť ku každej jednej faktúre podľa ZoD 2 samostatne, teda k faktúre č. 2022/04/019 vystavenej na sumu 1.610,- Eur zádržné predstavovalo maximálne 161,- Eur. Ostatné faktúry vystavené žalobcom žalovaný uhradil a 10 % zádržné nevyužil. Zádržné k už uhradeným faktúram, ktoré boli vystavené na mesačnej báze, preto už realizovať nemôže. Spôsob výpočtu zádržného vo výške 1.733,- Eur preto považoval okresný súd nezodpovedajúce čl. VII. bod 5 ZoD 2. Zároveň konštatoval, že zádržné podľa čl. VII. bod 5 ZoD 2 nebolo časovo viazané na prevzatie celého diela investorom, ale na schválenie a prevzatie zo strany investora tých prác, ktoré boli predmetom fakturácie, vo vzťahu ku ktorej žalovaný mal záujem uplatňovať zádržné 10 % podľa

čl. VII. bod 5 ZoD 2. Samotnú skutočnosť, že práce fakturované faktúrou č. 2022/04/019 neboli schválené a prevzaté investorom žalovaný netvrdil a ani nepreukázal, t. j. nepreukázal dobu, po ktorú bol oprávnený uplatniť zádržné maximálne vo výške 161,- Eur. Ak žalovaný tvrdil, že investor prevzal dielo až 21.12.2022, kedy žalovanému bola aj investorom uhradená posledná faktúra, t. j. celá fakturovaná suma, toto tvrdenie nevytvára o tom, kedy došlo zo strany investora k schváleniu a prevzatíu stavebných prác vyúčtovaných žalobcom žalovanému faktúrou č. 2022/04/019 vo výške 1.610,- Eur. Sám žalovaný vzhľadom na žalobcom predloženú emailovú komunikáciu s investorom potvrdil, že žalovaný v auguste 2022 vyfakturoval hrubé stavebné práce podľa platobného plánu, ktoré mu boli aj uhradené. Neuviedol, že predmetom úhrady neboli aj stavebné práce realizované žalobcom vyúčtované v uvedenej faktúre č. 2022/04/019. Uvádza len to, že v čase podania žaloby nebolo dielo riadne prevzaté a zaplatené. Okresný súd však zdôraznil, že prevzatie a zaplatenie diela ako celku investorom nebolo podmienkou pre úhradu mesačnej faktúry podľa ZoD2 a ani nezaložilo oprávnenie na zádržné podľa čl. VII. ods. 5 ZoD 2.

11. Okresný súd preto dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie 1.610,- Eur podľa faktúry č. 2022/04/019 so splatnosťou 30.04.2022 nie je predčasný. Od nasledujúceho dňa po splatnosti tejto faktúry sa žalovaný dostal do omeškania a vznikla mu povinnosť zaplatiť zákonný úrok z omeškania 9 % ročne z tejto sumy, t. j. od 01.05.2022 ku dňu úhrady tejto sumy, t. j. do 10.03.2023.

12. Okresný súd ďalej uviedol, že vo vzťahu k druhej časti uplatneného nároku vyplývajúceho z faktúry č. 2022/04/002 splatnej dňa 15.04.2022 na 3.710,- Eur žalovaný nenamietal uplatnenie zádržného. Uvedená faktúra, ktorou boli vyúčtované stavebné práce za mesiac marec 2022 bola žalovanému doručená emailom zo dňa 02.04.2022 na adresu a@b.c <mailto:a@b.c>, ktorá za žalovaného v pozícii administratívny referent doručenie tejto faktúry potvrdila. Voči tejto faktúre namietal žalovaný nedodržanie dohodnutého spôsobu fakturácie, keď táto faktúra nebola doručená osobne ani poštou podľa čl. V. bod 3 ZoD 2 a namietal aj nedodržanie čl. V. bod 4, keď mala byť doručená na inú emailovú adresu, tak ako je uvedená v čl. V. bod 4. Ani na túto obranu okresný súd neprihliadol.

13. Okresný súd poukázal na tvrdenie žalobcu v priebehu konania o bežnej praxi medzi stranami, kedy faktúry sa doručovali emailom a následne boli zo strany žalovaného uhrádzané, pričom tieto skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne takejto praxe súvisiacej s doručovaním faktúr neboli zo strany žalovaného účinne popreté. Z vykonaného dokazovania podľa okresného súdu vyplýva, že ako faktúra č. 2022/04/002 za marec 2022, tak aj faktúra č. 2022/04/019 za apríl 2022 boli žalobcom zaslané na emailovú adresu a@b.c <mailto:a@b.c>. Okresný súd nepovažoval za účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu ohľadne zavedenej praxe týkajúcej sa doručovania faktúr a ich následného uhrádzania keď žalovaný tvrdil, že pokiaľ v minulosti uhradil žalobcovi emailom doručené faktúry, jeho zamestnanec postupoval v rozpore s pokynmi zamestnávateľa, t. j. žalovaného, v čoho dôsledku boli voči tomuto zamestnancovi vyvozené aj pracovno-právne dôsledky. Podľa okresného súdu sa jedná o všeobecné nekonkrétne tvrdenia bez identifikácie konkrétneho zamestnanca a bez preukázania vyodenia konkrétnych pracovno-právnych dôsledkov vyplývajúcich z porušenia pokynov žalovaného. Okresný súd však zdôraznil, že ak by aj zamestnanec žalovaného prekročil svoje oprávnenie v rozpore s pokynmi žalovaného, pri analogickej aplikácii § 15 a §16 ObZ by z takéhoto konania žalovaného nebolo možné dovodiť žiadne dôsledky vo vzťahu k žalobcovi. Žalovaný netvrdil a ani nepreukázal, že by žalobca vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti mohol vedieť, že konkrétny zamestnanec žalovaného pri potvrdzovaní doručenia faktúr a ich úhrade prekračuje rozsah svojho poverenia, resp. že osoba konajúca v jeho mene na takéto úkony nie je oprávnená. Túto časť procesnej obrany žalovaného považoval okresný súd za účelovú, a to aj vo vzťahu k reakcii žalovaného na výzvu zo dňa 18.08.2022, v ktorej žalovaný poukazoval len na to, že nedošlo k odovzdaniu stavieb na ktorých žalobca pracoval a preto nemá nárok na zaplatenie celkovej sumy faktúr a odkázal na čl. VII. bod 5 zmlúv o dielo. Nenamietal však absenciu doručenia faktúry č. 2022/04/022 osobne alebo poštou a nenamietal ani voči doručeniu tejto faktúry emailom na nesprávnu adresu. Podľa okresného zmyslom doručenia faktúr je, aby sa dostali do dispozičnej sféry osoby, ktorej sú určené s obsahovými náležitosťami relevantnými pre posúdenie ich správnosti a následnú úhradu fakturovanej sumy. Tento účel je splnený nepochybne aj tým, že faktúra sa dostala do dispozičnej sféry adresáta doručením na elektronickú adresu, pričom vo vzťahu k povinnosti na základe vystavenej faktúry plniť záväzok je irelevantné, v akej forme je faktúra adresátovi doručená. Uvedená faktúra bola nepochybne žalovanému doručená emailom dňa 02.04.2022, 15 dňová lehota splatnosti začala plynúť dňa 03.04.2022, uplynula dňa 19.04.2022 a preto od 20.04.2022 sa žalovaný dostal do omeškania s povinnosťou zaplatenia sumy 3.710,- Eur až do dňa jej úhrady 10.03.2023.

Žalobcovi preto vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania 9 % ročne za uvedené obdobie z tejto sumy. Keďže okresný súd posunul začiatok vzniku omeškania, žalobu zamietol v časti druhého výroku o zaplatenie úroku 9% ročne zo sumy 3.710,- Eur od 16.04.2022 do 19.04.2022. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením peňažného záväzku žalobcovi vznikol aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur.

14. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania okresný súd postupoval podľa § 256 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania vo výške 5.320,- Eur, keď istinu zaplatil po začatí konania dňa 10.03.2023, ktorá bola uplatnená dôvodne a vzhľadom k tomu, že v zostávajúcej časti úrokov z omeškania bol žalobca úspešný v zmysle § 255 ods. 1 CSP a neúspech mal len v nepatrnej časti úrokov z omeškania zo sumy 3.710,- Eur od 16.04.2022 do 19.04.2022, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

15. Proti uvedenému rozhodnutiu voči jeho druhej a štvrtej výrokovej vete podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

16. V odvolaní poukázal na podstatné skutočnosti prejednávanej veci, ktorými sú uzavretie Zmluvy o dielo zo dňa 11.01.2022, vystavenie faktúry č. 2022/04/019 riadne doručenej žalovanému, vystavenie faktúry č. 2022/04/002, ktorá nebola žalovanému doručená riadne podľa ZoD 2, podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu dňa 03.11.2022, výzva žalovaného zo dňa 21.02.2023 na doručenie chýbajúcich faktúr a ich doručenie žalobcom dňa 23.02.2023. Citoval čl. V. bod 2, 3, 4 a čl. VII. bod 5 ZoD 2. Zopakoval oprávnenie žalovaného na zádržné vo výške 1.733,- Eur zo sumarizačnej fakturovanej sumy vo výške 17.330,- Eur. Zopakoval tvrdenie o zaužívanej praxi s investorom podľa ktorej, keď investor po obhliadke zistí, že dielo nemá vady, uhradí celú zostávajúcu časť, k čomu došlo až 21.12.2022. V čase podania žaloby neboli stavebné práce investorom schválené a prevzaté, a teda žalovaný mal právo na zádržné, ktoré bolo aj uplatnené. Neoprávnené zadržanie žalobca nepreukázal.

17. Zopakoval tvrdenie o nedoručení faktúry č. 2022/04/002 žalovanému podľa dohodnutých zmluvných podmienok, keď splatnosť faktúry mala nastať do 15 dní od doručenia jeho originálu poštou alebo osobne. Žalobca dohodnutým spôsobom faktúru nedoručil a nemohla začať plynúť ani jej splatnosť a teda žalovaný sa nemohol dostať ani do omeškania. Aj v tejto časti bola žaloba podaná predčasne a pokiaľ v priebehu konania došlo po riadnom doručení tejto faktúry k jej úhrade, potom rozsudok súdu prvej inštancie priznávajúci príslušenstvo zo sumy 3.710,- Eur je nesprávny a má povahu arbitrárneho rozhodnutia. Žalobca zaslal faktúru na email a@b.c <mailto:a@b.c> a túto faktúru nielenže nedoručil na správny mail, ale ani dodatočne pred podaním žaloby ju osobne alebo poštou nedoručil. Porušenie zmluvných povinností obsiahnutých v platne uzavretej zmluve nemôže požívať právnu ochranu a žalobe preto nemalo byť vyhovené. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že bývalá zamestnankyňa žalovaného p.XXXX/XX/XXX. potvrdila prijatie faktúry č. 2022/04/002. Faktúra č. 2022/04/019 bola žalovanému doručená riadne, čoho dôkazom je pečiatka a podpis na tejto faktúre. Či bola táto faktúra zasielaná emailom je irelevantné. Žalobca ani nepredložil dôkaz, že by túto faktúru posielal žalovanému emailom. Žalobca nepreukázal ani to, že by pravidelne dochádzalo k uhrádzaniu faktúr, ktoré boli zasielané len emailom bez následného doručenia osobne alebo poštou. Na základe zmluvy ZoD 2 boli vystavené len štyri faktúry, z ktorej dve uhradené boli a ďalšie dve neuhradené boli predmetom súdneho konania. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že nie je zrejmé, ktoré faktúry mali byť žalovaným uhradené len na základe doručenia emailom, keď žalobca nepreukázal akým spôsobom boli doručené tie dve faktúry, ktoré boli žalovaným aj uhradené. Tvrdil preto, že nie je možné hovoriť o žiadnej zavedenej obchodnej praxi, keď žalobca síce tento pojem použil, avšak z jeho strany v konaní nebola údajná obchodná prax doručovania faktúr preukázaná. Dôkazné bremeno je pritom na žalobcovi, ktoré však neuniesol. Vzhľadom na doručenie žaloby dňa 03.11.2022, bola žaloba doručená predčasne, pretože zádržné uplatnené na faktúru vo výške 1.610,- Eur žalovanému oprávnene vzniklo, keďže investor vyplatil celú sumu žalovanému až 21.12.2022 a pri faktúre na sumu 3.710,- Eur sa žalovaný do omeškania nedostal, keďže ku dňu podania žaloby táto nebola doručená žalovanému riadne a bola mu doručená až po podaní žaloby dňa 23.02.2023.

18. Žalovaný ďalej v odvolaní zdôrazňoval zásadu pacta sunt servanda, t. j. že zmluvy sa majú dodržiavať a žiadal, aby odvolací súd posúdil vec aj cez prizmu tejto zásady. Poukázal na to, že súd prvej inštancie pri predbežnom právnom posúdení dňa 11.04.2023 bez toho, aby to bolo uvedené v zápisnici uviedol, že okrem iného sporné je aj to, kedy a či vôbec sa žalovaný dostal do omeškania, čo mal

posudzovať podľa zmluvných podmienok ZoD 2 a napriek uvedenému, zmluvné dojednania do úvahy nezobral. Okresný súd sa vôbec nezaoberal zmluvnými podmienkami v ZoD 2, ktoré sú záväzné, čím došlo k porušeniu žalovaného na riadne odôvodnenie rozsudku, keď okresný súd nevysvetlil, prečo pri posudzovaní kauzy nebral do úvahy zmluvné dojednania ZoD 2 v otázke spôsobu doručovania faktúry. Takéto nedostatočné odôvodnenia otázky zásadnej pre rozhodnutie vo veci má za následok nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a tým aj porušenie práva na spravodlivý proces. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania.

19. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 07.08.2023, v ktorom považoval odvolanie za účelové a napadnutý rozsudok za vecne správny. Opätovne poukázal na reakciu žalovaného zo dňa 18.08.2022, ktorou odpovedal na predžalobnú výzvu žalobcu zo dňa 25.07.2022, v ktorej žalovaný vôbec nespochybňoval doručovanie faktúr. Poukázal aj na skutkové okolnosti a komunikáciu medzi stranami sporu, keď na základe sms-ky od konateľa žalovaného zo dňa 18.04.2022 bolo žalobcovi oznámené, aby do Nemecka necestoval, čo bolo zopakované v emaily zo dňa 19.04.2022 a na základe požiadavky o vrátení pracovných pomôcok bola faktúra č. 2022/04/019 na 1.610,- Eur odovzdaná osobne p. Q. spolu s pracovnými pomôckami. Inak by aj táto faktúra bola doručená emailom, ako všetky pred ňou. Uvedená pani bola predstavená žalobcovi ako ekonómka žalovaného. Uviedol, že jediná faktúra obsahujúca potvrdenie o prevzatíe č. 2022/04/019, bola potvrdená práve z vyššie uvedených dôvodov odovzdania pracovných pomôcok. Ani tie faktúry, ktoré predložil do súdneho spisu žalovaný, neobsahujú jeho pečiatku a podpis, ani potvrdenie o prevzatí, či poštovom doručení. K námietke a tvrdeniam žalovaného o riadnom nedoručení faktúry č. 2022/04/002 poukázal na to, že ekonómka žalovaného p. Q. požadovala faktúry do 3 dní nielen vystaviť, ale ich aj dodať a dohodnutá zaužívaná prax bola taká, že tieto faktúry sa majú posilať s razítkom a podpisom na emailovú adresu p. Q.. Doručenie faktúr poštou alebo osobne za uvedený čas by nebolo možné stihnúť. Takáto prax bola dlhodobá, trvala počas platnosti obidvoch zmlúv a problém s ich doručovaním nebol, až kým neostali nezaplatené posledné dve faktúry, ktoré boli predmetom konania. Ani v reakcii na mimosúdnu výzvu žalovaný nenamietal doručenie faktúr. Zavedenie tejto praxe v konaní sporné nebolo, keď žalovaný toto účinne nepoprel. Naopak, pripustil túto prax nielen v rámci vlastnej dupliky (posledný odsek na strane 2 a prvý odsek na strane 3), v ktorej uvádza: „Pokiaľ žalovaný v minulosti uhradil žalobcovi faktúry, ktoré boli doručené prostredníctvom emailu tak to prostredníctvom zamestnanca žalovaného, ktorý postupoval v rozpore s pokynmi žalovaného ako zamestnávateľa, pričom voči zamestnancovi pre porušenie pokynov a interných postupov boli vyvedené pracovno-právne dôsledky“, ale aj v rámci vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní, keď uviedol, že v minulosti doručoval žalovaný faktúry emailom, ako to bolo potvrdené. Námietka o nepreukázaní, ktoré faktúry boli žalovanému doručené len emailom, je preto účelovým tvrdením. Preukázanie, ktoré faktúry mali byť takto doručované, neprebehlo, keďže žiadnym spôsobom toto tvrdenie žalobcu nebolo žalovaným popreté, t.j. že faktúry sa vo všeobecnosti doručovali iba emailom a následne boli uhrádzané.

20. Vo vzťahu k zádržnému považoval žalobca napadnutý rozsudok za vecne správny a s dostatočným odôvodnením. Žalovaný vychádza z pomýleného vnímania dôkazného bremena, keď v odvolaní tvrdil, že neoprávnené zadržanie žalobca dôkazmi nepreukázal, pričom je to žalovaný, ktorý ak tvrdí, že existuje dôvod na zádržné, tak je povinný to preukázať, čo sa však nestalo. Žalovaný nielen, že neuniesol dôkazné bremeno, ale ani bremeno tvrdenia ohľadne dôvodnosti zádržného, keď celá procesná obrana bola založená na nepreukázaných a nekonkrétnych tvrdeniach. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

21. K tomuto vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 04.09.2023. Uviedol, že od počiatku rozporoval riadne doručenie faktúry č. 2022/04/002 na sumu 3.710,- Eur a vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.08.2022 na mimosúdnu výzvu spadá do mimosúdneho konania. Ďalej uviedol, že pokiaľ sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobca odvoláva na zamestnankyňu žalovaného p. T., takáto nikdy nepracuje ani u žalovaného nepracovala a preto s ňou nebolo možné dohodnúť iný spôsob doručovania faktúry ako ten, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Pokiaľ žalobca tvrdí o existencii zaužívanej praxe doručovania faktúr emailom, toto tvrdenie musí žalobca preukázať. Žalovaný zaujal názor, že sa nejednalo o zaužívanú prax, odvolávajúc sa od počiatku na dohodnuté podmienky ZoD 2. Aj článok V. bod 4 ZoD 2, ktorý umožňoval zasielať faktúry na konkrétnu emailovú adresu však vyžadoval následné doručenie originálnej faktúry osobne alebo poštou. Nedoručenie originálu faktúry bolo sankcionované tým, že žalovaný sa do omeškania s úhradou faktúr nedostane. Žalobca

preto musí preukázať, že žalovaný bol v omeškaní, inak bola žaloba podaná predčasne. Z hľadiska časového (od uzavretia ZoD 2) a obsahového (vystavenia len štyroch faktúr) však nemožno hovoriť o zaužívanej praxi. Ak by aj bola založená zaužívaná obchodná prax, čo žalovaný namieta, je potrebné sa vysporiadať s právnou otázkou, či sa žalovaný dostal do omeškania v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami. Úhradu faktúr v minulosti, ktoré neboli riadne doručené, ale iba emailom bez dodatočného doručenia originálu faktúry, možno považovať zo strany žalovaného len za ústretovosť, benevolentnosť založenú na báze dobrovoľnej úhrady faktúry, čo znamená, že žalovaný mohol, ale nemusel žalobcovi faktúru zaplatiť, keďže splatnosť takej faktúry ani len nezačala plynúť. Len riadnym doručením faktúry podľa podmienok ZoD 2 mohla začať plynúť splatnosť faktúry a mohla sa dostať do stavu po splatnosti a do omeškania žalovaného. Splatenosť nedoručenej faktúry podľa dohodnutých podmienok ani nezačala plynúť. Ústretovosť a benevolentnosť žalobcu pri úhrade aj takto doručenej faktúry, nie je možné zamieňať s pojmom „zaužívaná obchodná prax“, ktorú žalobca nepreukázal. Uvedená faktúra č. 2022/04/002 bola doručená žalovanému riadne až dňa 23.02.2023 a následne bola žalobcovi aj uhradená.

22. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 20.09.2023. Nesúhlasil s bagatelizovaním vlastnej odpovede žalovaného na mimosúdnu výzvu zo dňa 18.08.2022, ktorú nie je možné oddeliť od súdneho konania. S obranou o nedoručení faktúry prišiel žalovaný až v súdnom konaní a túto považuje žalobca za účelovú. Pred začatím súdneho konania žalovaný nevyzýval nikdy žalobcu na doručenie predmetnej faktúry. Pokiaľ žalobca spomínal vo svojom vyjadrení k odvolaniu zamestnankyňu žalovaného p. Q., došlo k chybe a správne sa malo jednať o zamestnankyňu žalovaného p. Q.. Nesúhlasil ani s tvrdením, že žalovaný v konaní účinne poprel zavedenie obchodnej praxe o doručovaní faktúr aj na emailovú adresu s následkom jej uhradenia. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že uhradil aj emailom doručené faktúry na základe svojej dobrovoľnosti, ústretovosti a benevolentnosti, výsledkom tohto konania je, že takýmto spôsobom postupoval žalovaný štandardne, na pravidelnej báze, v dôsledku čoho bola medzi zmluvnými stranami zavedená obchodná prax, ktorú sa účelovo žalovaný snaží spochybníť.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

24. Z obsahu spisu a súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 11.01.2022 uzavrel žalobca ako zhotoviteľ a žalovaný ako objednávateľ Zmluvu o dielo č. 34/2002 (ďalej aj „ZoD 2“), predmetom bol záväzok žalobcu ako zhotoviteľa vykonať pre žalovaného ako objednávateľa stavebné práce podľa zadania objednávateľa a záväzok žalovaného ako objednávateľa zaplatiť mu dohodnutú cenu podľa článku V. ods.1 vo výške 20,- Eur za hodinu. Termín vykonania prác bol dohodnutý od 11.01.2022 do 31.12.2022.

25. V čl. V. bola dohodnutá cena diela a platobné podmienky. V čl. V. ods. 2 ZoD 2 bolo dohodnuté, že podkladom pre úhradu vykonaných stavebných prác bude mesačná faktúra vystavená zhotoviteľom vždy najneskôr do troch kalendárnych dní nasledujúcich po mesiaci, za ktorý vznikne zhotoviteľovi nárok na zaplatenie. Faktúra musí obsahovať všetky potrebné náležitosti daňového dokladu podľa Zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Neúplná alebo nesprávna faktúra bude zhotoviteľovi vrátená. V čl. V. ods. 3 Zmluvy o dielo bola dojednaná doba splatnosti faktúr 15 dní odo dňa doručenia originálu faktúry objednávateľovi osobne alebo poštou na adresu objednávateľa uvedenú v čl. I. v zmysle čl. V. ods. 4 Zmluvy o dielo objednávateľ nie je v omeškaní s úhradou faktúry, ak je toto omeškanie zapríčinené hlavným investorom stavby alebo zhotoviteľom oneskoreným doručením faktúry objednávateľovi. Zhotoviteľ môže zaslať faktúru aj na uvedenú emailovú adresu a@b.c, ale následne je povinný doručiť originál faktúry objednávateľovi osobne alebo poštou.

26. V čl. VII. bod 5 ZoD 2 bolo dohodnuté, že objednávateľ je oprávnený zadržať 10% z fakturovanej ceny práce, na základe odovzdania prác po dobu, kým nie sú stavebné práce schválené a prevzaté zo strany investora.

27. Z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že na základe takto uzavretej zmluvy vyúčtoval žalobca na ťarchu žalovaného dohodnutú cenu vykonaných prác faktúrou č. 2022/02/002 vo výške 2.190,- Eur so splatnosťou 15.02.2022, ktorá bola uhradená žalovaným dňa 23.02.2022, faktúrou č. 2022/03/001 vo výške 2.590,- Eur, ktorá bola uhradená dňa 30.03.2022. Faktúrou č. 2022/04/002 vyúčtoval žalobca na ťarchu žalovaného dohodnutú cenu vykonaných prác vo výške 3.710,- Eur, ktorá bola emailom odoslaná žalovanému na mailovú adresu a@b.c <mailto:a@b.c>, ktorá dňa 02.04.2022 potvrdila doručenie tejto faktúry. Faktúrou č. 2022/04/019 vyúčtoval žalobca na ťarchu žalovaného dohodnutú cenu prác za apríl 2022 vo výške 1.610,- Eur. Na uvedenej faktúre sa nachádza pečiatka a podpis žalovaného.

28. Žalobca dňa 25.07.2022 písomne vyzval žalovaného na zaplatenie faktúry č. 2022/04/002 a č. 2022/04/019 v celkovej výške 5.320,- Eur. Žalovaný v odpovedi zo dňa 18.08.2022 žalobcovi oznámil, že v zmysle čl. VII. bod 5 ZoD 1 ZoD 2 má objednávateľ právo zadržať časť fakturovanej sumy do odovzdania diela a nakoľko ku dňu tohto oznámenia nemá žalovaný odovzdané stavby, na ktorých žalobca pracoval, nemá nárok na vyplatenie celkovej sumy faktúr.

29. Podľa § 536 ods. 1 z.č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej „ObZ“) zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

30. Podľa § 548 ods. 1 ObZ objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu v čase dojednanom v zmluve. Pokiaľ zo zmluvy alebo z tohto zákona nevyplýva niečo iné, vzniká nárok na cenu vykonaním diela.

31. Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 ObZ dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

32. Podľa § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

33. Podľa § 369 ods. 2 ObZ, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

34. Podľa § 369c ods. 1 ObZ omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

35. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 z.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

36. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

37. Predmetom konania po čiastočnom späťvzatií žaloby ostal nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry č. 2022/04/019 a č. 2022/04/002 až do dňa 10.03.2023, kedy žalovaný istinu z takto vyúčtovaných faktúr uhradil. Obrana žalovaného spočívala v tom, že faktúra č. 2022/04/002 so splatnosťou 15.04.2022 na sumu 3.710,- Eur nebola doručená podľa dohodnutých zmluvných podmienok čl. V. bod 3 ZoD 2, t.j. osobne alebo poštou, ale len emailom (aj to na nesprávny email v rozpore s čl. V. ods. 4 ZoD 2), čím ani nezačala plynúť 15-dňová lehota splatnosti, keďže splatnosť faktúry bola viazaná na doručenie faktúry osobne alebo poštou. Pri faktúre č. 2022/04/019 na sumu 1.610,- Eur sa bránil žalobca tým, že voči tejto faktúre bolo uplatnené zádržné podľa VII. bod 5 ZoD, a to z hodnoty všetkých predchádzajúcich faktúr vystavených podľa ZoD 1 a ZoD 2, keďže zo strany investora žalovaného bola celková suma diela vyplatená až ku dňu 21.12.2022 a až týmto dňom sa považuje dielo za prevzaté investorm a do dohto okamihu bolo zádržné uplatnené oprávnene. Okresný súd na tieto námietky neprihliadol.

38. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým v druhej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia žalobe vyhovel v časti uplatnených úrokov z omeškania po späťvzati istiny. V konaní súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil vady. Okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami strán sporu podstatnými pre rozhodnutie vo veci o uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania po čiastočnom späťvzati istiny a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonom stanovené podmienky na odôvodnenie rozsudku súdu ako rozhodnutia vo veci samej. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom, neporušil zásadu spravodlivého procesu vo vzťahu k žalovanému a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

39. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu o vzniku omeškania na strane žalovaného s uhradením sumy 5.320,- Eur ku dňu 10.03.2023, a to zo sumy 3.710,-Eur od 20.04.2022 a zo sumy 1.610,- Eur od 01.05.2022, ako aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní vzniku oprávnenia žalovaného na zádržné vo výške 1.733,- Eur. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom okresného súdu o existencii zaužívej bežnej praxi medzi stranami sporu o doručovaní faktúr emailom s následkom ich úhrad.

40. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní. Zistený skutkový stav súdu prvej inštancie považoval odvolací súd za dostatočný a nepovažoval za potrebné vykonané dokazovanie doplniť alebo ho zopakovať.

41. Nad rámec správnosti zisteného skutkového stavu, jeho správneho vyhodnotenia ako aj správneho právneho posúdenia veci k jednotlivým dôvodom odvolania uvádza odvolací súd nasledovné.

42. Vo vzťahu k faktúre č. 2022/04/002 zo dňa 02.04.2022 uplatnil žalovaný námietku jej nedoručenia zmluvne dohodnutým spôsobom podľa článku V. bod 3 ZoD 2. Okresný súd správne poukázal na procesný stav s prihliadnutím na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strán sporu vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu veci, keď v priebehu konania žalobca poukazoval na bežnú prax medzi stranami sporu, kedy faktúry boli doručované žalovanému emailom a následne boli zo strany žalovaného aj uhrádzané. Okresný súd správne zdôraznil v zmysle § 151 ods. 1 CSP, že toto skutkové tvrdenie o zaužívej bežnej praxi doručovania faktúr emailom s ich následným uhrádzaním, žalovaný účinne nepoprel.

43. Sporné v konaní nebolo, že faktúra č. 2022/04/002, ktorou žalobca vyúčtoval žalovanému práce vykonané za marec 2022, bola doručená žalovanému dňa 02.04.2022 na emailovú adresu zamestnankyne žalovaného a@b.c <mailto:a@b.c>, čo bolo potvrdené spätným emailom uvedenej zamestnankyne v spise na č.l. 19. Tvrdenia žalovaného, ktorý uvádzal, že ak aj v minulosti uhradil emailom doručené faktúry, tak jeho zamestnanec postupoval v rozpore s pokynmi žalovaného ako zamestnávateľa, okresný súd správne vyhodnotil, keď uviedol, že tieto tvrdenia nie sú spôsobilé účinné poprieť tvrdenie žalobcu o zaužívej praxi doručovania faktúr emailom. Žalovaný účinne nepoprel tvrdenie žalobcu o tom, že predchádzajúce faktúry boli doručované emailom a následne aj uhrádzané a tvrdenie žalovaného o prekročení oprávnenia jeho zamestnanca samo o sebe nepopiera tvrdenie žalobcu o zavedení bežnej praxi doručovania faktúr emailom. Okresný súd správne uviedol, že tvrdenia o prekročení oprávnenia konkrétneho zamestnanca a vyvedenia pracovnoprávnych dôsledkov žalovaný žiadnym spôsobom nekonkretizoval. Okresný súd teda správne posúdil toto všeobecné konštatovanie žalovaného o prekročení oprávnenia jeho zamestnanca za nespôsobilé na účinné popretie žalobcom tvrdenej zavedenej bežnej praxe o doručovaní faktúry emailom s dôsledkom ich uhrádzania. Správne vyhodnotil aj to, že ak by aj žalovaný preukázal prekročenie oprávnenia svojim zamestnancom v zmysle § 15 a § 16 ObZ, takéto prekročenie oprávnenia by nebolo na ťarchu žalobcu, keďže nebolo ani len tvrdené, že žalobca by mal mať vedomosť o prekročení oprávnenia konkrétneho zamestnanca žalovaného.

44. Okresný súd teda správne posúdil, že žalovaný účinne nepoprel tvrdenie žalobcu o zavedení bežnej praxi doručovania faktúr na email žalovaného. V kontexte s takýmto správnym vyhodnotením tvrdení strán sporu to potom v zmysle § 151 ods. 1 CSP má za následok nespornosť tvrdenia žalobcu o zavedení bežnej praxi a v zmysle § 186 ods. 2 CSP sa jedná o zistený skutkový stav, z ktorého okresný súd

vychádzal pri posudzovaní nároku žalobcu. Okresný súd preto takýmto postupom neporušil žiadne procesné ustanovenia, vychádzal z procesnej zásady povinnosti tvrdenia, na ktorú nadväzuje dôkazné bremeno preukázania tvrdenia, pričom za predpokladu účinného nepopretia skutkového tvrdenia nie je potrebné ďalej dokazovať nespornú skutočnosť, v danom prípade o zavedení bežnej obchodnej praxi doručovania faktúr na email žalovaného. Pokiaľ žalovaný v odvolaní vytýkal, že žalobca svoje tvrdenie o bežnej obchodnej praxi nepreukázal, toto tvrdenie nezodpovedá procesnej situácii v spore.

45. V odvolaní žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal obchodnú prax doručovania faktúr emailom a ich uhrádzanie na základe takéhoto doručenia. Na základe správneho posúdenia okresným súdom o účinnom nepopretí tohto tvrdenia žalobcu, nezodpovedá táto výhrada žalovaného o neunesení dôkazného bremena žalobcom skutkovému a procesnému stavu. Okresný súd správne vyhodnotil tvrdenie žalobcu o bežnej praxi doručovania faktúr emailom, ktoré nebolo žalovaným účinne popreté a na podporu tohto záveru správne poukázal aj na písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.08.2022, ktorým reagoval na výzvu žalobcu na zaplatenie uvedených dvoch faktúr. V tomto vyjadrení nedodržanie zmluvných ustanovení o doručení faktúr žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal. Pri posudzovaní jednotlivých dôkazných prostriedkov samostatne, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, preto zodpovedá zistenému skutkovému stavu záver okresného súdu o účinnom nepopretí žalobcových tvrdení o zaužívanej obchodnej praxi doručovania faktúr emailom, čomu zodpovedá aj obsah reakcie žalovaného zo dňa 18.08.2022 na výzvu žalobcu zo dňa 25.07.2022, v ktorej žalovaný túto skutočnosť nenamietal. Vyhodnotenie tvrdenia o obchodnej praxi doručovania faktúr emailom s ich následnou úhradou, je preto zo strany okresného súdu správne. Okresný súd na základe správne vyhodnoteného a zisteného skutkového stavu, správne konštatoval doručenie faktúry č. 2022/04/002 žalovanému emailom dňa 02.04.2022 so začiatkom plynutia 15-dňovej dohodnutej lehoty jej splatnosti nasledujúcim dňom a správne dospel k záveru o vzniku povinnosti žalovaného uhradiť dlžnú sumu najneskôr dňa 19.04.2022. Keďže tak žalovaný neurobil, okresný súd správne uviedol, že sa dostal sa do omeškania a preto správne rozhodol o priznaní 9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 3.710,- Eur podľa faktúry č. 2022/04/002 od 20.04.2022 do 10.03.2023, kedy žalovaný túto sumu žalobcovi uhradil.

46. Odvolací súd zdôrazňuje, že takto správne vyhodnotenému skutkovému stavu okresného súdu zodpovedá aj tvrdenie samotného žalovaného vo vyjadrení zo dňa 16.03.2023, v ktorom poukazoval na úhradu faktúr doručených emailom, čo potvrdil taktiež aj v replike v odvolacom konaní (podanie zo dňa 04.09.2023), keď uviedol, že uhradil žalobcovi aj faktúru, ktorá nebola riadne doručená (t.j. bola doručená iba emailom). V replike však žalovaný namietal, že takouto úhradou nebola zavedená obchodná prax a toto nemožno zamieňať s jeho ústretovosťou a benevolentnosťou. Na toto tvrdenie odvolací súd neprihliadol. Na prvom mieste odvolací súd zdôrazňuje, že sa nejedná o odvolací dôvod, ale o tvrdenie uvedené v odvolacej replike, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania, pričom odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi, len pokiaľ boli uplatnené v odvolacej lehote (§ 365 ods. 3 CSP).

47. Nad rámec uvedeného však toto tvrdenie nie je spôsobilé zmeniť správne zistený a vyhodnotený skutkový stav okresného súdu, keď v priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalovaný účinne nepoprel tvrdenia žalobcu o existencii zaužívanej praxi doručovania faktúr emailom a ich následného uhrádzania. Na uvedené výhrady preto odvolací súd neprihliadol.

48. Na doplnenia správnosti záverov okresného súdu odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1246/11 zo dňa 12.07.2011, z ktorého vyplýva: „Písomne uzavretú zmluvu s dohodnutou výhradou zmien v písomnej podobe je možné zmeniť aj inou formou (napríklad ústne vykonanými právnymi úkonmi), ak nie je včas namietaná ich relatívna neplatnosť; tento záver sa netýka zmlúv, pri ktorých písomnú formu vyžaduje zákon.“

49. Aj keď sa jedná o rozhodnutie českého ústavného súdu, uvedené rozhodnutie vychádzalo v čase jeho vydania z rovnakej právnej úpravy Obchodného zákonníka (§ 272 ObZ). Odvolací súd nad rámec správnosti záverov okresného súdu o preukázaní bežnej praxe pri doručovaní faktúr emailom teda dopĺňa a poukazuje na to, že aj keď bola zmluva uzavretá v písomnej podobe s možnosťou jej zmeny alebo dodatkov podľa článku X. bod 5 ZoD 2 v písomnej podobe, je možné meniť takto písomne dohodnutú zmluvu aj inak ako písomne, a to buď ústne alebo na základe konkludentného súhlasného vzájomného konania. Prípadné práva a povinnosti vzniknuté z takto vykonanej zmeny inak ako v písomnej podobe sú záväzné, pokiaľ sa tretia strana nedomôže jej relatívnej neplatnosti.

V danom prípade žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal prípadný nedostatok zmeny dohodnutých podmienok inak ako v písomnej podobe, zavedením a rešpektovaním bežnej praxe pri doručovaní faktúr. S prihliadnutím na takúto možnosť zmeny zmluvy uzavretej v písomnej podobe v obchodnozväzkovom vzťahu, ktorú žalovaný nenamietal z dôvodu nedodržania dohodnutej písomnej formy, potom bežná prax, t.j. na základe konkludentného súhlasného konania obidvoch zmluvných strán (ktoré až do podania odporu sporné nebolo), o doručovaní faktúr emailom s následnou úhradou po jej doručení emailom je spôsobilá na zmenu pôvodne dohodnutých podmienok v zmluve, ako to správne vyhodnotil aj okresný súd. Znamená to, že aj zaužívaná obchodná prax na základe konkludentného správania strán sporu, môže založiť zmenu dohodnutých práv a povinností, ako to bolo v danom prípade a ako na to správne poukázal okresný súd. Odvolací súd preto nad rámec správnych skutkových a právnych záverov poukazuje aj na tento dôsledok zavedenej bežnej praxe medzi stranami sporu.

50. Pokiaľ v odvolaní žalovaný vytýkal, že v rozpore so svojim predbežným právnym posúdením sa okresný súd sa neriadil dohodnutými ustanoveniami v zmluve na túto výhradu odvolací súd neprihliadol. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že predbežné právne posúdenie nie je pre konajúci súd záväzné, čo vyplýva z povahy a názvu tohto procesného inštitútu („predbežné“). Napriek prezentovaniu predbežného právneho posúdenia, môže dospieť okresný súd v konečnom rozhodnutí k inému právnemu posúdeniu veci. Takýmto postupom však nedochádza k porušeniu procesných práv žalovaného, keďže žalovanému ostáva právo brániť sa proti konečnému právnemu názoru uvedenému v rozhodnutí vo veci samej podaním riadneho opravného prostriedku (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/57/2021 z 31.05.2022).

51. Na námietku voči faktúre č. 2022/04/019 na sumu 1.610,- Eur, keď žalovaný v odvolaní tvrdil, že v tejto časti bola žaloba podaná predčasne, keďže ku dňu podania žaloby žalovaný oprávnene uplatnil zádržné z dôvodu, že investor neprevzal stavebné práce, odvolací súd neprihliadol a odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto časti, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil.

52. Okresný súd správne posúdil nárok na zádržné, keď ho posudzoval v predmetnej veci z dvoch hľadísk. Na prvom mieste okresný súd správne poukázal na to, že v zmysle čl. V bod 2 ZoD 2 podkladom pre úhradu vykonaných prác je mesačná faktúra. Znamená to, že cena vykonaných prác mala byť fakturovaná na mesačnej báze a uvedenú zmluvu je potrebné, ako to urobil aj okresný súd, vykladať ako celok. Na takto dohodnutý spôsob účtovania ceny diela na mesačnej báze nadväzuje článok VII. bod 5 ZoD 2, ktorý oprávňuje žalovaného ako objednávateľa na zádržné vo výške 10 % z fakturovanej sumy práce. Znamená to, že ak sa fakturujú práce na mesačnej báze podľa článku V. bod 2, potom podľa článku VII. bod 5 ZoD 2 zádržné, ako to správne konštatoval okresný súd, je možné účtovať z každej samostatnej faktúry vystavenej za výkon mesačných prác samostatne a nie v súhrne za všetky predchádzajúce vystavené faktúry, ktoré navyše žalovaný aj uhradil. Okresný súd teda správne konštatoval nesprávnosť postupu žalovaného, ktorému nevzniklo oprávnenie po úhrade šiestich faktúr uplatniť zádržné z nich, keď už tieto faktúry uhradené boli. Výška zádržného sa môže týkať len predmetnej konkrétnej faktúry za konkrétny mesiac, t.j. vo výške 161,- Eur a nie vo výške 1.733,- Eur, ako to správne uviedol okresný súd.

53. Okresný súd správne posúdil aj skutočnosť, že v zmysle článku VII. bod 5 ZoD 2, je zádržné viazané po dobu, kým nie sú stavebné práce schválené a prevzaté zo strany investora. Žalovaný v priebehu konania tvrdil o oprávnenosti na zádržné až do 21.12.2022, kedy bola žalovanému uhradená suma investorom aj za poslednú faktúru a tvrdil, že k tomuto dňu investor prevzal dielo, keďže úhradou potvrdil prevzatie vykonaných prác. Okresný súd správne poukázal na to, že treba rozlišovať úhradu konečnej faktúry investorom v prospech žalovaného a odovzdanie a prevzatie prác investorom od žalovaného. Okresný súd správne konštatoval, že žiadne tvrdenie a ani dôkazy žalovaný neprodukoval, ktoré by preukazovali konkrétny dátum odovzdania a prevzatia prác, ktorých úhrady sa domáhal žalobca. Správne poukázal na to, že žalobca predložil emailovú komunikáciu, v ktorej investor potvrdil, že žalovaný v auguste 2022 vyfakturoval hrubé stavebné práce, ktoré mu aj boli uhradené. Predmetná faktúra na 1.610,- Eur je pritom faktúrou za práce vykonané žalobcom v apríli 2022. Konkrétne odovzdanie a prevzatie prác investorom, ktoré žalobca vykonal za apríl 2022, však žalovaný ani len netvrdil, t.j. ani nepreukazoval. Okresný súd správne posúdil obsah dojednaných práv a povinností, keď dospel k záveru, že prevzatie a zaplatenie diela ako celku zo strany investora, nebolo podmienkou podľa zmluvných podmienok na úhradu mesačnej faktúry vystavenej žalobcom. V tejto súvislosti, vzhľadom na dohodnuté podmienky o mesačnej fakturácii správne poukázal na skutočnosť, že žalovaný netvrdil

a ani nepreukazoval, že práce fakturované žalobcom za apríl 2022 vo faktúre č. 2022/04/019 neboli schválené a prevzaté investorom a teda žalovaný nepreukázal dobu, po ktorú bol oprávnený uplatniť si z tejto sumy zádržné maximálne však vo výške 161,- Eur. Záver okresného súdu pri posudzovaní vzniku nároku na zádržné vo vzťahu ku konkrétne vykonaným prácam za mesiac apríl 2022 je správny, v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami. Odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožnil a odkazuje na správne zistený skutkový stav v tejto časti ako aj na správne právne posúdenie.

54. Pokiaľ preto v druhej výrokovej vete zaviazal okresný súd žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.710,- Eur od 20.04.2022 do 10.03.2023 a zo sumy 1.610,- Eur od 01.05.2022 do 10.03.2023, rozhodol správne na základe správne zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci.

55. Žalovaný podal odvolanie aj voči štvrtej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia, v ktorej mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný žiadne bližšie dôvody odvolania voči tomuto výroku neuviedol. Vzhľadom k tomu, že okresný súd konanie v časti o zaplatenie istiny 5.320,- Eur zastavil, pričom dospel k záveru, že v čase podania žaloby bola aj v časti istiny žaloba podaná dôvodne a vzhľadom k tomu, že v druhej výrokovej vete vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania z istiny uhradenej v priebehu konania po podaní žaloby zaviazal žalovaného na jeho zaplatenie, správne vyhodnotil procesný úspech žalobcu v konaní v časti úrokov z omeškania a správne vyhodnotil aj procesné zavinenie žalovaného v časti zastavenia konania o zaplatenie istiny. Rozhodol preto správne, keď uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania v rozsahu 100 %. Pokiaľ okresný súd v časti zamietnutia žaloby požadovaných úrokov z omeškania od 16.04.2022 do 19.04.2022 zo sumy 3.710,- Eur žalobu zamietol a pri rozhodovaní o náhrade trov konania tento neúspech žalobcu považoval za nepatrný, ktorý nemá vplyv na jeho nárok na plnú náhradu trov konania, žalovaný v odvolaní neuviedol žiaden dôvod nesprávnosti takéhoto záveru o nepodstatnom procesnom neúspechu žalobcu. Žalovaný preto neumožnil odvolaciemu súdu prieskum štvrtej výrokovej vety napadnutého rozhodnutia o náhrade trov konania z tohto dôvodu.

56. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v jeho druhej a štvrtej výrokovej vete potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

57. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ustanovením § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu voči žalovanému v rozsahu 100 %.

58. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).